

Протојереј Игор Балабан: Нека би нам Господ дао вјеру Лазареву и вјеру нашег Митрополита Амфилохија да животом свједочимо Христа Васкрслога

У недјељу, 25. априла 2021. године, на празник уласка Господњег у Јерусалим – на Цвијети, у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, одслужена је Света Литургија.

Началствовао је протојереј Игор Балабан, парох цетињски, а саслуживали су му протојереји-ставрофори: Драган Митровић и Далибор Милаковић, протојереји: Миладин Кнежевић, Мирчета Шљиванчанин и Бранко Вујачић, као и протођакон Владимир Јарамаз и ђакон Велимир Бугарин.

На Светој Литургији су пјевали и одговарали чланови мјешовите пјевнице при Саборном храму, као и храмовни хор Св. апостол и Јеванђелиста Марко из Подгорице.

Након прочитаног Светог Јеванђеља, началствујући протојереј Игор Балабан обратио се надахнутим и бодрим празничним словом, тумачећи прочитано Јеванђеље, казујући о суштини овог великог празника.

У првом дијелу свог пастирског слова он се осврнуо на примјер промјењивости и превртљивости пале људске природе, која се осликава у догађајима уласка Господњег у Јерусалим и тренутка када Исус бива оптужен и осуђен од стране оних који су се противили Господу и Његовом спасењу:

„Читали смо у Јеванђељу да Господ уђе у слави у град Јерусалим, читали смо да је народ клицао: „Осана на висинама, благословен који долази у име Господње“. Исти тај народ претвориће се у руљу која виче: „Распни га, распни!“.

„Шта нан то говори о људској природи? Говори нам оно што увиђамо и знамо и сами, то је онај аспект наше пале природе, оне кварљиве, превртљиве, поводљиве. Чим је старјешинама и властима Исус пао најзад у шаке, одједном се тај народ преплашио, уплашио и од оног њиховог одушевљења дјелима које је Господ чинио, тај исти народ је стигао да постане онај народ који Њега оптужује и придружује се његовим неправедним оптужитељима и злочиначким извршиоцима“, подсјетио је он.

Прота Игор је потом акцентовао и намјере старјешина тадашњег јеврејског народа да убију четвородневног Лзара, образложивши даље дубље разлоге и намјере таквог чињења, будући да је Лазар по свему био непоколбљиви и најутентичнији свједок Христове проповједи:

„Није случајно да су у те дане те исте старјешине и власти тражиле да убију Лазара којег је Господ васкрсао претходног дана. А зашто?

Зато што је Лазар најутентичнији свједок Христове проповједи“.

„Ученици јесу били са Њим, са Господом, јесу вјеровали, али, како знате и сами многи су се поколебали ,па ето чак и апостол Петар се одрече три пута Исуса.

Међутим Лазар, након онога што му се десило, након што је окусио смрт и бивао васкрснут од стране Господа, зар је могао више икад да се одрекне Господа?

Зар су могли јаче да ударе противници Христове проповједи од тога него да ликвидирају, одстране најбољи и најјачи доказ Христове велике истине и Христовог Јеванђеља, истине о васкрсењу мртвих“, нагласио је он.

Прота Игор се потом осврнуо и на ријечи самог Господа и Спаситеља Исуса Христа, који је рекао да ће увијек они који свједоче истину и љубав Божију бити на распећу у овоме свијету:

„Зар није тако у свим народима, кроз сву историју? Аутентични свједоци Христовог васкрсења, Божије љубави, страдају. А то нам је Христос и рекао: „Они који вас буду гонили, мислиће да Богу службу чине.“ Дакле, они који гоне аутентичне свједоке Христове, односно оне који се труде да иду путем Христовим, ти људи су истог оног духа као и они који су гонили Лазара и који

су гонили самога Христа”.

Он је подсјетио да је носити истину и љубав Божију и свједочити је животом јако тешко, али је и подвукао ријечи Господње које дају и велику утјеху, будући да показују да је Господ увијек са нама:

„Господ нам је оставио ту тешку ријеч, да је носимо и проносимо кроз свијет. Оставио нам је да проповиједамо ријеч Јеванђеља, не само ријечју, већ својим животом и својим дјелима. И није нас слагао да ће нам лако бити у овоме свијету. Не! Рекао је да ће бити тешко, рекао је да ће нас изгонити, да ће чинити свака непочинства имена Његовог ради. А са друге стране нам је рекао: „Не бој се мало стадо, јарам је мој благ и бремен је моје лако. А зашто нам је то рекао? Зато што нас на тај начин подсјећа да је овај живот пролазан и кратак, а да је наше истинско живљење у вјечности поред Бога Оца, Христа и Духа Светога”.

Напослијетку свог пастирског обраћања, он је повукао паралелу између Лазара и Митрополита Амфилохија, блаженог спомена, као примјера тврде и непоколебљиве Божије вјере:

„Свједоци васкрсења Христовог су хришћани. Ништа друго није хришћанин до свједок Васкрсења. Овдје у овоме Храму почива један од таквих непоколебљивих свједока Васкрсења какав је био Лазар. Е такав је наш архијереј који је у темељу овога Светога Храма. Нека би нам Господ свима дао вјеру Лазареву и вјеру нашег Митрополита Амфилохија да проповиједамо је прота

mitropolija.com